

Souvislost mateřského sebehodnocení s charakteristikami partnerského vztahu je zatím oblastí, o které toho příliš nevíme. Nejvýznamnějšími studiiemi v této oblasti jsou studie autorů Rholes, Simpsona a Blakelyho (1995; 1997) a studie Seignyho a Loutzenhisera (2010), Caldwell, Shavera, Li a Minzenberg (2011) a Kohlhoffa a Barnetta (2013). První jmenovaní autoři se zaměřili na to, jak může citová vazba pečovatele ovlivnit vztah, který tento jedinec formuje k dětem. V jedné ze studií autoři zjistili, že citová vazba v dospělosti koreluje s touhou mít dítě a s vnímáním vlastní kompetence jakožto rodiče. Výsledky ukázaly, že více odmítaví jedinci jsou si méně jistí tím, zda si přejí děti a jsou si méně jistí svou schopností fungovat jako rodič (Rholes, Simpson, & Blakelyho, 1995). V další studii těchto autorů (Rholes, Simpson, Blakely, Lanigan, & Allen, 1997) bylo zjištěno, že více odmítaví a více úzkostní jedinci mají negativnější pohled na rodičovství a na sebe jako rodiče, než jedinci s jistou citovou vazbou. Více odmítaví jedinci udávali také nižší touhu mít dítě a měli negativní pohled na své budoucí dítě. Oproti tomu, úzkostní jedinci měli sice pohled na sebe jako rodiče také negativnější než jedinci s jistou citovou vazbou, nicméně stále inklinovali k tomu mít dítě a jejich pohled na vlastní budoucí dítě nebyl negativní, jako u odmítavých.

Ačkoliv má spokojenost s manželstvím dle výzkumů spojitost s rodičovským chováním (Belsky, 1984, 1990; Howes & Markman, 1989, cit. dle Rholes, Simpson, Blakely, Lanigan, & Allen, 1997), teorie citové vazby může přinést alternativní vysvětlení, kdy nejistá vazba existující ještě před manželstvím, predisponuje jedince k méně uspokojivým manželským vztahům (např. Simpson, 1990, cit. dle Rholes, et al., 1997) a nezávisle na tom k chudšímu rodičovskému chování a nejisté vazbě rodič-dítě (Rholes, et al., 1997). Zjištění studií Rholes, Simpsona a Blakelyho (1995; 1997) naznačují, že jedinci s nejistou citovou vazbou, obzvláště s odmítavým typem, mají více negativní orientaci k dětem a k rodičovské roli. Odmítaví jedinci cítí větší nejistotu ohledně své touhy mít dítě a odmítaví i úzkostní jedinci chovají více pochybností o své schopnosti být dobrý rodič. Autoři z výsledků vyvozují, že styl citové vazby ženy k jejich romantickému partnerovi má dopad na vztah matka-dítě. V těchto studiích nebyl použit standardizovaný dotazník, ale pouze jednotlivé cílené otázky na to, jak si jedinec myslí, že bude jako rodič kompetentní. Citová vazba k partnerovi byla měřena pomocí metody, jež neměří specificky citovou vazbu k současnému partnerovi, ale citovou vazbu obecně. Z novějších výzkumů však vyplývá, že existuje jistá míra diferenciací v citové vazbě a jedinec může mít k někomu vazbu jistou, zatímco k jinému vazbu nejistou (Baldwin, Keelan, Fehr, Enns, & Koh-Rangarajoo, 1996; La Guardia, Ryan, Couchman, & Deci, 2000).

Problémy k vyřešení:

- Odstavce se do určité míry opakují.
- Dosavadní teoretická pasáž je dlouhá stejně, jako by měl být výsledný článek. Je ji tedy třeba zkrátit cca na třetinu. Lze tyto dva odstavce přetvořit na jeden dlouhý 150 slov?
- Text popisuje studie. Lze ho přeformulovat tak, aby popisoval **téma**, resp. témata?
 - Ideální struktura odstavce: Úvodní věta představující téma odstavce. Rozepsané téma na několik vět. Závěrečná věta vyjadřující hlavní message odstavce relevantní pro studii.
- Drobné formulační neobratnosti.